

Ovo je brz i praktičan pregled najznačajnijih informacija sa kursa.

1 Ciljevi učenja

Na kraju ovog 60-minutnog kursa naučićete o:

- značaju carinskog vrednovanja robe;
- šta znači vrednovanje robe u carinske svrhe;
- metodima vrednovanja.

2 Carinsko vrednovanje robe - pregled

Carinsko vrednovanje je carinski postupak koji se primenjuje za utvrđivanje

vrednosti robe. Carinska vrednost pruža osnov za:

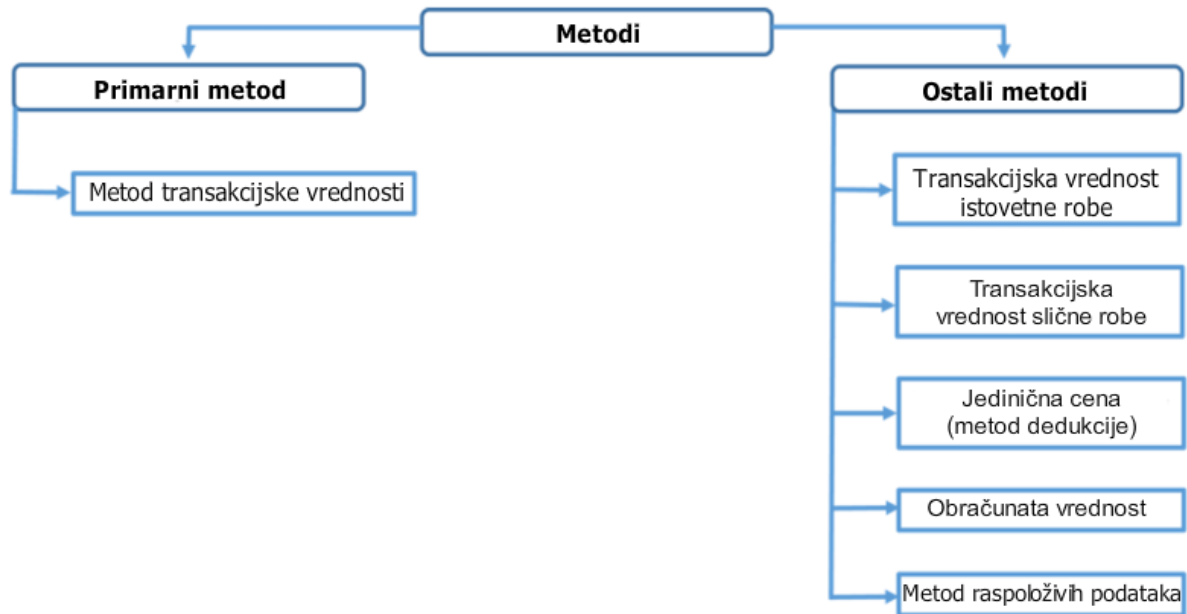
- obračun carinske dažbine, kada se naplaćuje kao procenat vrednosti robe, poznatija kao 'ad valorem' dažbina.
- obračun PDV-a za uvezenu robu;
- izradu statistika o trgovini.

EU primenjuje međunarodno prihvaćeni koncept 'carinske vrednosti' koji je ustanovljen Sporazumom o carinskom vrednovanju STO (Sporazum o primeni člana VII Opšteg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994.)

Sve članice STO imaju obavezu da implementiraju Sporazum o carinskom vrednovanju STO i primenjuju njegovu metodologiju.

Ovaj sporazum su takođe usvojile i neke države koje nisu članice STO pa se prema tome on u velikoj meri primenjuje u međunarodnoj trgovini.

Metodi utvrđivanja carinske vrednosti moraju se primenjivati prema unapred utvrđenom redosledu.

3 Primarni metod - metod transakcijske vrednosti robe

Transakcijska vrednost je primarni metod za utvrđivanje carinske vrednosti robe. To je stvarno plaćena cena ili cena koja treba da se plati za robu koja se prodaje radi izvoza na carinsko područje Unije, usklađena prema posebnim uslovima navedenim u pravilima.

Primarni metod za utvrđivanje carinske vrednosti robe primenjuje se u 95% slučajeva u trgovini u EU. Uslovi za korišćenje primarnog metoda su:

- ograničenja u pogledu raspolaganja ili upotrebe robe od strane kupca ne smeju da postoje, osim nekih propisanih ograničenja;
- prodaja ili cena ne zavise od uslova čija vrednost ne može da se utvrdi;
- nikakav prihod od naknadne preprodaje, raspolaganja robom ili njene upotrebe od strane kupca neće uticati na prodavca osim ako može da se izvrši odgovarajuće usklađivanje;
- kupac i prodavac nisu povezani, ili, ukoliko jesu, ovaj odnos ne utiče na cenu.

Ukoliko postoji osnovana sumnja da prijavljena vrednost ne predstavlja ukupan iznos koji je plaćen ili koji treba da se plati, carinski organ može da zatraži da se dostave dodatni podaci i odgovarajući prateći dokumenti.

Ukoliko nakon provere dodatnih podataka i pratećih dokumenata sumnja i dalje postoji, carinski organ može odlučiti da se za utvrđivanje vrednosti robe ne koristi metod transakcijske vrednosti već da se koristi neki od ostalih metoda.

Elementi koji se uračunavaju u carinsku vrednost robe su:

- Troškovi koje snosi kupac, a koji nisu obuhvaćeni stvarno plaćenom cenom: provizije i naknade posredovanja, troškovi ambalaže, pomoćne komponente: vrednost robe i usluga koje je prodavac isporučio besplatno ili po sniženoj ceni, a koji se koriste u proizvodnji uvezene robe;
- Naknade za korišćenje autorskih prava i licencne naknade za robu čija se vrednost utvrđuje, a koje kupac mora da plati kao uslov za prodaju robe;
- Prihodi od dalje preprodaje, raspolaganja ili korišćenja uvezene robe koje prodavac ostvaruje;
- Troškovi prevoza i ostali relevantni troškovi do mesta ulaska u carinsko područje Unije.

Elementi koji se ne uračunavaju u carinsku vrednost robe:

- Troškovi prevoza uvezene robe nakon njenog ulaska u carinsko područje Unije.
- Kamate;
- Uvozne dažbine i druge naknade koje se naplaćuju prilikom uvoza robe;
- Troškovi montaže ili održavanja nastali nakon uvoza u carinsko područje Unije;
- Kupovna provizija.

Carinski organ može, na osnovu zahteva, odobriti da se određeni iznosi utvrde na osnovu posebnih kriterijuma pri čemu oni nisu kvantitativno određivi na dan kada je carinska deklaracija prihvaćena i to su:

- elementi cene;
- element koji se uračunavaju u carinsku vrednost robe;
- elementi koji se ne uračunavaju u carinsku vrednost robe.

4 Ostali metodi

4.1 Transakcijska vrednost istovetne robe

Metod podrazumeva korišćenje prihvaćene transakcijske vrednosti za deklaracije po kojima je istovetna roba uvezena u isto ili približno isto vreme.

Istovetna roba je ista u svakom smislu uključujući fizičke karakteristike, kvalitet i ugled robe. Istovetna roba je proizvedena u istoj zemlji i od strane istog proizvođača.

4.2 Transakcijska vrednost slične robe

Metod podrazumeva korišćenje prihvaćene transakcijske vrednosti za deklaracije po kojima je istovetna roba uvezena u isto ili približno isto vreme.

Slična roba veoma liči na robu čija se vrednost utvrđuje u smislu sastavnih materijala i karakteristika; Proizvedena je u istoj zemlji kao i uvezena roba. Mora da zameni robu o kojoj je reč u komercijalnom smislu.

4.3 Jedinična cena (metod dedukcije)

Carinska vrednost se utvrđuje se na osnovu jedinične cene po kojoj se najveći broj jedinica istovetne ili slične uvezene robe prodaje kupcu koji nije povezan u Uniji.

Pošto je početna tačka za obračun umanjenih vrednosti prodajna cena u zemlji uvoza, različita umanjenja su neophodna kako bi se ta cena smanjila na odgovarajuću carinsku vrednost.

4.4 Obračunata vrednost

Obračunata vrednost predstavlja zbir sledećih elemenata:

troškova ili vrednosti materijala i troškova proizvodnje

- + Dobiti i opštih troškova koji odgovaraju uobičajenom iznosu koji se ostvaruje pri prodaji robe iste vrste ili grupe +
- + Troškova prevoza, osiguranja, utovara, istovara i manipulativnih troškovi u vezi sa prevozom uvezene robe do mesta unosa u carinsko područje Unije.

Privredni subjekat može da zatraži da se ovaj metod primeni pre metoda jedinične cene.

4.5 Metod raspoloživih podataka

Ovaj metod treba koristiti samo ako nije moguće primeniti nijedan od prethodnih metoda. Zasniva se na prethodnim metodima, a primenjuje se sa razumnom dozom fleksibilnosti. Carinska vrednost utvrđena u okviru ovog metoda mora da se zasniva na prethodno utvrđenim vrednostima.

Zapamtite, ovo je brz i praktičan pregled najznačajnijih informacija sa kursa. Samo se zakoni objavljeni u Službenom listu Evropske unije smatraju autentičnim. Komisija ne prihvata odgovornost ili odgovornost uopšte vezano za kurseve.